

og derfor ikke har mulighed for at vinde tilstrækkelig erfaring. Dette skyldes i adskillige tilfælde, at en kommunalbestyrelse har ment ikke at burde nøjes med een maskinsynsmand i kommunen, men har delt denne i flere kredse med hver sin maskinsynsmand. Foruden den foran påpegede ulempe, har en sådan deling yderligere den ulempe, at den gør den pligt til at vejlede maskinsynsmændene, som fabrikloven pålægger fabrikinspektørerne, unødvendigt besværlig.

Ud fra hensynet til at gøre det kommunale tilsyn så effektivt som muligt ville det i og for sig være ønskeligt i et vist omfang at kunne sammenlægge flere nabo-kommuner til een tilsynskreds. Det foreslås imidlertid blot, at der som hovedregel kun skal være een maskinsynsmand i hver kommune, og at der kun gøres undtagelse herfra i sådanne tilfælde, hvor forholdene gør det *nødvendigt*. Det kan endvidere være tilfældet, hvis kommunen har en meget stor udstrækning. Endelig vil kommunens topografiske forhold i øvrigt i visse tilfælde gøre det naturligt, at der vælges mere end een maskinsynsmand, f. eks. hvis der i kommunen findes en eller flere øer. Den overingeniør ved arbejdstilsynet, under hvis område en kommune hører, skal give sit samtykke til kommunens deling i flere tilsynskredse. Overingeniørens vægning ved at meddele samtykke kan indankes for direktøren for arbejdstilsynet og dennes afgørelse atter for socialministeriet.

København er nu delt i 3 maskinsynskredse. Af hensyn til udviklingen bør man imidlertid ikke fastlægge denne ordning i loven, og det foreslås derfor, at antallet af maskinsynsmænd i København fastsættes efter forhandling med arbejdstilsynet.

Med hensyn til, hvem der kan vælges til maskinsynsmænd, fastsætter fabriklovens § 35, stk. 1, at der så vidt muligt skal vælges maskinkyndige mænd. Meget kunne tale for i loven at fastsætte, at kun maskinkyndige personer kan vælges. Da der imidlertid ikke kan ses bort fra den mulighed, at det ikke vil være gørligt i enhver kommune at finde maskinkyndige personer, der i øvrigt er tilstrækkelig kvalificerede, er den nugældende lovs bestemmelse dog bibeholdt.

Bestemmelsen om, at overingeniører ved arbejdstilsynet er afskåret fra at vælges til maskinsynsmænd, svarer til den i § 35, stk. 2, i fabrikloven indeholdte.

Bestemmelserne i paragraffens *stk. 4* om, at maskinsynsmændene vælges for 4 år, svarer til fabriklovens § 35, stk. 2. Ifølge praksis anses også allerede nu valgperioden

for at løbe til den 1. juli, og dette er foreslået bibeholdt.

Derimod er bestemmelsen i *stk. 4*, sidste punktum, ny. Det må anses for rimeligt at fastsætte en normal aldersgrænse, således at der kun med tilladelse fra vedkommende overingeniør ved arbejdstilsynet dispenseres herfra.

Bestemmelsen i paragraffens *stk. 5* svarer til fabriklovens § 35, stk. 10.

Bestemmelsen i paragraffens *stk. 6* svarer til fabriklovens § 35, stk. 2.

Den i paragraffens *stk. 7* foreslåede bestemmelse svarer til fabriklovens § 35, stk. 4. Dog er bestemmelsen om direktørens adgang til at kræve maskinsynsmanden afskediget udformet noget nærmere.

#### Til § 66.

Paragraffen indeholder bestemmelserne om maskinsynsmændenes forpligtelser, der i det hele svarer til de efter fabrikloven gældende, jfr. lovens § 35, stk. 6—8. Af ændringer, der ikke udelukkende er af formel art, kan nævnes følgende:

I § 52 er det for arbejdstilsynets vedkommende fastsat, at der overfor en række virksomheder ikke skal føres et regelmæssigt tilsyn, men at der kun skal foretages stikprøver samt inspiceres, når der sker anmeldelse eller foreligger andre særlige forhold. Tilsvarende hensyn vil i et vist omfang gøre sig gældende indenfor det område, som henlægges under det kommunale tilsyn. Det foreslås derfor at forlade den nugældende fabriklovs ordning, hvorefter maskinsynsmanden skal syne hver af de under hans tilsyn henlagte virksomheder een gang årlig. De nærmere regler må da fastsættes i instruks for maskinsynsmændene, jfr. § 70.

I tilfælde af, at maskinsynsmanden under det af ham foretagne kontrolsyn finder, at de af ham påtalte mangler ikke er afhjulpnet, skal han efter den gældende fabriklov indberette det til vedkommende politimester, som derefter forudsættes at rejse tiltale mod maskineriets bruger. Det må imidlertid anses for mere formålstjenligt, at maskinsynsmandens indberetning afgives til den stedlige overingeniør ved arbejdstilsynet, som ejer betingelserne for at vurdere den foreliggende mangels karakter og at afgøre, om der er tilstrækkelig anledning til at foranledige en politisag rejst — i hvilket tilfælde dette som under andre forhold bør ske ved foranstaltning af direktøren for arbejdstilsynet — eller om der kan være udsigt til at få sagen bragt i orden, hvis der